

Rechtbank Amsterdam, sector Civiel

Zitting: donderdag 11 april 2019, 10:00 uur

Zaaknummer: 664243 kg 19/338

Pleitaantekeningen A.W. Duthler en Duthler Associates t.b.v. de comparitie in kort geding tussen:

Mevrouw A.W. (Anne-Wil) Duthler

Wonende te Den Haag en domicilie kiezende ten kantore van
First Lawyers (Eiseres 1)

Advocaat: mr. H.C.M.G. Dietz

en

Duthler Associates

Gevestigd te Den Haag en domicilie kiezende ten kantore van
First Lawyers (Eiseres 2)

Advocaat: mr. H.C.M.G. Dietz

en

Hearst Magazines Netherlands BV gevestigd te Amsterdam

en domicilie kiezende ten kantore van bureau Brandeis te
Amsterdam (Gedaagde 1)

Advocaat: mr. Chr. Alberdingk Thijm

en

Sander Schimmelpennick, woonplaats te Amsterdam en

domicilie kiezende ten kantore van bureau Brandeis te
Amsterdam (Gedaagde 2)

Advocaat: mr. Chr. Alberdingk Thijm

Mevrouw de rechter,

Inleiding

1. Centraal staat vandaag het vraagstuk van de grenzen van de journalistieke vrijheid. Eiseressen achten de vrijheid van meningsuiting een groot goed in de Nederlandse democratische rechtsstaat. Deze is echter niet absoluut, niet onbegrensd en niet zonder plichten en verantwoordelijkheden. De grenzen van de journalistieke vrijheid zijn met het artikel dat op Quotenet.nl op 15 maart jl. is gepubliceerd, ruimschoots overschreden. Gedaagden dragen als uitgever en hoofdredacteur daarvoor de eindverantwoordelijkheid.
2. Er waren eerder door de journalisten van Quote artikelen geschreven over mevrouw Duthler. Daarin werden net als in het artikel van 15 maart 2019 suggesties, beweringen en meningen als feiten gepresenteerd. Zij heeft deze eerdere publicaties zich nog laten welgefallen, onder het motto 'wie geschoren wordt, moet stil zitten.' Met het artikel van 15 maart jl. werd een grens overgegaan. De maat was voor haar helemaal vol.
3. Ik licht graag toe waarom Eiseressen een rectificatie hebben gevorderd van het artikel dat op 15 maart jl. is gepubliceerd op het platform Quotenet.nl. Ik neem daarbij aan dat al hetgeen bij de dagvaarding van 2 april jl. is aangevoerd als herhaald en ingelast wordt beschouwd. Hiertoe zal ik allereerst nog een keer kort de feiten en omstandigheden van de vordering tot rectificatie schetsen en vervolgens zal ik nader motiveren waarom rectificatie van het artikel op zijn plaats is, de grenzen van de journalistieke vrijheid zijn overschreden en het artikel een onrechtmatige publicatie betreft. Daarbij betrek ik de spoedeisendheid.
4. Voor de duidelijkheid nog het volgende: Ik sta hier vandaag voor mijn cliënten: mevrouw Duthler en Duthler Associates, niet voor SBR Powerhouse, niet voor de heer Biesheuvel. Anne-Wil Duthler is advocaat en ondernemster en heeft als nevenfunctie het lidmaatschap van de Eerste Kamer voor de VVD. Dit onderscheid is van belang, omdat het artikel in de kern gaat over haar functioneren als ondernemster. Dat is in deze zaak haar primaire hoedanigheid en dat zij tevens senator is in deze kwestie secundair. Het gaat dus over de publicatie van 15 maart 2019 en niet over eerdere publicaties.

Artikel op Quotenet.nl

5. Op 15 maart 2019, om 8:59 uur publiceert Quote een artikel via Quotenet.nl met de suggestieve titel 'Geldeiser legt beslag op bedrijf VVD-senator Anne-Wil Duthler'. In dit artikel worden verstrekkende ernstige beschuldigingen geuit aan het adres van Eiseressen. De publicatie spoot niet met de feiten, is misleidend en zelfs kwaadaardig, zet lezers op het verkeerde been en is beschadigend voor de eer en goede naam van Eiseressen, alsook hun persoonlijke levenssfeer. Er wordt met feiten, beweringen en meningen gespeeld. Het beeld dat geschetst wordt en de conclusie die wordt getrokken in het artikel – bedrijven die oplichten en een echtpaar met criminele trekjes – is vergaand, en vindt bovendien geen althans onvoldoende steun in feiten. Het artikel is bepaald geen onschuldige vorm van kritische journalistiek, want het heeft vergaande consequenties. Niet alleen voor de eer en goede naam van Eiseressen maar ook voor die van de mensen en de bedrijven die genoemd worden in het artikel, hun familie en hun veiligheid.
6. In het artikel staan veelvuldig woorden als 'oplichting', 'grimmige kantjes', 'schimmig zakendoen' en 'ingewikkelde kluwen van B.V.'s waar alle belangen door elkaar heen lopen'. Dit zijn zware woorden die lichtzinnig zijn gebruikt. Grimmig heeft bijvoorbeeld in het Nederlands woordenboek een betekenis van bedreigend en kwaadaardig. Zware woorden die ieder op zich maar ook in combinatie een beschuldiging van crimineel gedrag inhouden. De uitgever en de hoofdredacteur hebben met de uiting van deze woorden in dit artikel een zware verantwoordelijkheid genomen, die zij lichtvaardig hebben ingevuld, te lichtvaardig. De vrijheid van meningsuiting is een groot goed, maar zoals gezegd niet onbegrensd en zeker niet vrijblijvend.

Totstandkoming artikel

7. Wat is er nu eigenlijk aan de hand met de journalisten van Quote? Wat is er nu feitelijk gebeurd en waarmee heeft Quote zich ingelaten? Om te beginnen hebben de journalisten van Quote schijnbaar veel cliënten en leveranciers, medewerkers en oud-medewerkers van Duthler Associates telefonisch of via LinkedIn benaderd. Dat heeft Duthler Associates namelijk van diverse cliënten en medewerkers teruggekoppeld gekregen. Zo zijn ze ook gestuit op de firma ORCA RiSource B.V., hierna ook wel aangeduid met RiSource.
8. RiSource had een vermeende vordering op SBR Powerhouse, een bedrijf van de echtgenoot van mevrouw Duthler. Elke redelijk handelende leverancier zou een eventueel geschil over deze vermeende vordering aan een rechter voorleggen. RiSource vond in het contact met de journalisten echter een manier om via de media de vermeende vordering die hij nooit juridisch

heeft onderbouwd en ook niet onderbouwd zou kunnen hebben, betaald te krijgen. De journalisten hebben zich daarvoor laten lenen. Althans daar heeft het alle schijn van.

9. Wat heeft RiSource nu gedaan? Waar kwam die vermeende vordering vandaan?

RiSource had geld nodig. Ruud d'Achard van Enschut, eigenaar en directeur van RiSource, was van mening dat zijn wederpartij, SBR Powerhouse, dat wel kon betalen. Want, zo schreef hij, hij zag allerlei nieuwe initiatieven ontstaan. En hij vond, zonder dat daar een contractuele grondslag voor was, dat hij eerst betaald moest worden voordat in andere initiatieven geïnvesteerd kon worden. Een juridische discussie daarover is hij nooit aangegaan. Dat is ook niet zo gek, want een juridische basis voor die opvatting was er niet. Door gebruik te maken van het platform Quotenet.nl, hoefde hij die juridische discussie ook niet meer te voeren. Althans, Eiseressen vermoedden dat hij zo gedacht moest hebben gelet op zijn diverse e-mails waarin hij aankondigde en dreigde via de media betaling af te dwingen.

10. Ik noem een paar voorbeelden en citeer daarbij uit enkele e-mails:

'Ik kan jullie verzekeren dat dit zonder meer zal leiden tot zeer vervelende en pijnlijke situaties voor jullie persoonlijk, jullie klanten, alsmede voor jullie reputatie en ik geen enkel voorbehoud meer zal maken.' (productie 15).

'Indien noodzakelijk zal ik alle bovenstaande partijen met plezier uitnodigen op de openbare tribune, inclusief dhr Smit, jullie concurrenten, ex medewerkers en alle klanten op de MYOBI website, maar pijnlijk zal het worden.'(productie 15).

'Als jullie het gevoel hadden dat het ergste voorbij is, dan kan ik jullie verzekeren dat jullie volledig de plank mislaan', zo schrijft hij in een e-mail van 28 maart 2019, en hij vervolgt 'blijf vooral de kranten en het nieuws volgen. Succes'. (productie 16).

En als laatste voorbeeld, in een e-mail van 11 maart 2019 schrijft hij 'Al deze zaken zullen we uitgebreid bij de rechter, de media, de SGOA, bij de politie en VVD toelichten onder de titel 'Het Businessmodel van mevr. Duthler & dhr. Biesheuvel'. (productie 4).

11. Dat de journalisten van Quote en RiSource nauwe contacten zijn aangegaan, blijkt wel uit onder meer productie 4. Daarin schrijft hij op 14 maart 2019, een dag nadat het beslag was vervallen, om 9:26 uur 's ochtends in een e-mail aan mevrouw Duthler: 'Dit wordt een mooie dag. Sterkte.' Hij kon dat alleen maar schrijven als hij van te voren op de hoogte was gesteld van het tijdspad van publicatie. Mevrouw Kuijpers zou voor de vorm 's middags nog wat vragen stellen, zodat de volgende ochtend het artikel dat ze klaar had liggen, geplaatst kon worden. Dat het voor de vorm was, blijkt wel uit de brief van bureau Brandeis, zie productie 10, waarin staat dat mevrouw Kuijpers de antwoorden van mijnheer Biesheuvel niet serieus heeft genomen. Volgens Brandeis hoefde ze dat namelijk ook niet.
12. Mevrouw Kuijpers heeft aan mijnheer Biesheuvel in haar e-mail van 14 maart 2019 om 18:03 (productie 6) aangegeven dat het hen niet duidelijk was hoe een rechter beslag kan leggen indien er geen sprake zou zijn van een betalingsachterstand. Mijnheer Biesheuvel heeft daarop geantwoord dat er geen sprake was van een betalingsachterstand; dat er geen juridische procedure liep en dat beslaglegging doorgaans gebruikt wordt als drukmiddel. Hij heeft uitgelegd dat een rechter slechts zeer marginaal toetst en de verantwoordelijkheid voor de gegrondheid van het beslag geheel bij de beslaglegger en diens advocaat legt. Ook heeft hij uitgelegd dat als de hoofdzaak niet is aangebracht door RiSource, het beslag vervalt. Hij heeft daar zelfs nog aan toegevoegd dat de hoofdzaak niet aanhangig is gemaakt door RiSource. Nu de onderzoeksjournalisten zelf over het beslagdossier beschikten, hadden ze ook zelf kunnen en moeten concluderen dat het beslag was vervallen. De termijn om de zaak aanhangig te maken, was immers verlopen.
13. Quote, cq. de journalisten die in opdracht van Quote werkten, hadden de antwoorden van mijnheer Biesheuvel wel degelijk serieus moeten nemen. Gelet op de ernst van de beschuldiging, en de verstrekende gevolgen voor mevrouw Duthler, en de in het artikel genoemde bedrijven, had Quote, cq mevrouw Kuijpers nooit zó lichtzinnig met de antwoorden om mogen gaan. Het is op zijn minst naïef om zonder het stellen van verdere vragen en zonder nader onderzoek, zich voor het karretje van een verongelijkte leverancier te laten spannen.

Onvoldoende onderzoek, onvoldoende hoor en wederhoor

14. Uit de stukken blijkt dat de onderzoeksjournalisten mevrouw Kuijpers en mevrouw van Keken een beslagrekest overhandigd hebben gekregen, waarvan zij de inhoud klakkeloos voor waar hebben aangenomen en bepaalde uitgangspunten niet hebben gecontroleerd. Dat had gemakkelijk gekund, en dat mag ook worden verwacht van onderzoeksjournalisten. Zij hadden de beschikking over het contract dat was gesloten tussen RiSoure, SBR Powerhouse en

Duthler Associates. Daarin hadden zij heel eenvoudig kunnen lezen dat Duthler Associates niets hoefde te betalen aan RiSource. Nadat Duthler Associates de intellectuele eigendomsrechten had overgedragen aan SBR Powerhouse was haar rol immers uitgespeeld. Ook hadden zij heel eenvoudig kunnen lezen dat als SBR Powerhouse zou nalaten de volledige deeltermijnen te voldoen, en na daartoe in gebreke te zijn gesteld, SBR Powerhouse de intellectuele eigendomsrechten over zou dragen aan een op te richten stichting.

15. Met het leggen van beslag is er nog geen juridische procedure gestart en staat de vordering allerminst vast. De eis in hoofdzaak is zoals gezegd door RiSource nooit aangebracht. Het bedrag van €900.000,- dat in het beslagrekest genoemd staat, is een absurd, niet serieus te nemen bedrag. Ook dat hadden de onderzoeksjournalisten zelf kunnen constateren.
16. Het bedrag is namelijk een optelsom van en bevat bovendien een dubbeltelling:

Analyse van vermeende vordering van € 900.000 van RiSource op SBR Powerhouse

Vermeende vordering conservator beslag		excl. BTW	Incl. BTW
1 Contractueel niet opeisbare deeltermijnen		€ 255.000	€ 308.550
2 Dubbele "contractueel niet opeisbare deeltermijnen"		€ 255.000	€ 308.550
3 Bedachte omzet voor de maanden oktober, november en december	tarief € 71	€ 96.971	€ 117.335
	uren 1.366		
	per maand 455		
	per week 114		
4 LOVC staffel		€ 154.714	€ 187.204
Totaal		€ 761.685	€ 921.639
Constateringen en correcties			
2 Dubbel bedrag opgenomen		€ 255.000	€ 308.550
3 Geen opdrachten van SBR Powerhouse; bovendien is er slechts 1 programmeur die 32 uur per week beschikbaar is		€ 96.971	€ 117.335
1 Lees het contract en stel vast dat er geen vordering is		€ 255.000	€ 308.550
4 Geen beslag; geen LOVC staffel: nul maal nul is nul!		€ 154.714	€ 187.204
		€ 761.685	€ 921.639
Conclusie			
Gecorrigeerde vordering van RiSource op SBR Powerhouse		€ 0	€ 0

- er is sprake van een dubbeltelling: 2x wordt hetzelfde bedrag gerekend
- er zit een absurd rekensommetje in als het gaat om de misgelopen omzet
- op het bedrag dat staat genoemd voor de deeltermijnen had RiSource geen enkel recht.

De alarmbellen hadden bij de onderzoeksjournalisten af moeten gaan. Ze hadden moeten zien dat de rekensom aan alle kanten rammelde.

17. Daarnaast hadden de onderzoeksjournalisten heel eenvoudig het handelsregister bij de Kamer van Koophandel kunnen raadplegen. Dan hadden zij makkelijk inzicht gekregen in het eigenaarschap van de B.V.'s en hadden zij kunnen zien dat het organogram uit het beslagrekest een gekunstelde constructie was om mevrouw Duthler in het vermeende zakelijke geschil tussen SBR Powerhouse en RiSource te betrekken. Afgezien van het feit dat met het eventuele gebruik door een andere B.V. dan SBR Powerhouse er nog geen eigendomsverhoudingen tussen B.V.'s ontstaan – en dat van onderzoeksjournalisten die notabene voor financiële platforms schrijven mag worden verwacht dat zij dat snappen – hadden zij op zijn minst kunnen zien dat er een verschil was tussen het organogram uit het beslagrekest en het organogram zoals dat uit het handelsregister moet worden afgeleid. Dat dat laatste – het betrekken van mevrouw Duthler bij het vermeende zakelijke geschil waarbij zij geen partij was - RiSource goed uitkwam, was omdat hij via de media en het aanbrengen van reputatieschade mevrouw Duthler onder druk probeerde te zetten om tot betaling over te gaan van een bedrag waarvoor geen enkele juridische grondslag bestond. Zie diverse producties waarin de leverancier dat opgeschreven heeft. In het beslagrekest wordt op de eerste pagina zelfs achter de naam van mevrouw Duthler 'lid van de VVD fractie in de eerste kamer' geschreven. Wat is de relevantie daarvan in een beslagrekest? Zie 1^e bijlage van productie 8.
18. Ten aanzien van het toepassen van hoor en wederhoor nog het volgende. De Code voor Journalistiek schijft in regel 16 voor dat als de journalist zich baseert op anonieme bronnen hij aannemelijk moet maken dat zijn bronnen betrouwbaar zijn, de informatie niet op andere wijze kon worden verkregen en hij die zo goed mogelijk elders heeft geverifieerd. De journalisten hebben in ieder geval de informatie niet elders geverifieerd. In ieder geval niet bij Eiseressen.
19. Regel 17 schrijft voor dat in het bijzonder bij het publiceren van beschuldigingen of verdachtmakingen, de journalist wederhoor toepast. De beschuldigde krijgt voldoende gelegenheid zonder onredelijke tijdsdruk te reageren op de aantijging. Van voldoende gelegenheid zonder onredelijke tijdsdruk is geen sprake geweest, nu ten eerste Eiseressen vlak van te voren zeer summiere vragen hebben ontvangen. Bovendien waren de vragen ook nog eens zeer summier en stonden niet in verhouding met de ernst van de beschuldigingen en impact van het artikel. Ten tweede ontvingen Eiseressen pas gisteren producties van Gedaagden, waarin van drie bronnen verklaringen en stukken zijn overlegd. Eiseressen vragen zich oprecht af waarom de journalisten deze verklaringen en stukken niet eerder aan hen hebben voorgelegd. Dan had er serieus invulling kunnen worden gegeven aan het principe van hoor en wederhoor.

Beschuldigingen in het artikel worden niet althans onvoldoende onderbouwd met feiten

20. Quote beschuldigt Eiseressen van ongere zaken, zonder dat dat voldoende steun vindt in feitenmateriaal. In de dagvaarding worden daar diverse voorbeelden van gegeven. In productie 10 zijn deze en andere voorbeelden nader uitgewerkt.
21. Ik som ze nog een keer op, zonder daarbij volledig te zijn.
- a) RiSource was geen geldeiser van Duthler Associates
 - b) RiSource had op grond van het contract niets te vorderen van Duthler Associates
 - c) Duthler Associates hoefde niets te betalen aan RiSource
 - d) RiSource heeft niet jarenlang gebedeld om zijn geld te krijgen
 - e) Er is geen sprake van een ingewikkelde kluwen van B.V.'s
 - f) Er wordt niet met geld geschoven tussen B.V.'s
 - g) Op de dag van publicatie lag er geen beslag op het bedrijf Duthler Associates
 - h) Er was geen sprake van een betalingsachterstand
 - i) De echtgenoot van mevrouw Duthler beslist wel degelijk zelfstandig over zijn eigen bedrijf
 - j) Er was en is geen sprake van dubbele petten en schimmig zakendoen door mevrouw Duthler
 - k) Er was en er is geen sprake van dat mevrouw Duthler stelselmatig haar afspraken niet nakomt.
22. Ik licht nog enkele van deze voorbeelden toe.
- i) De ingewikkelde kluwen van B.V.'s is niet zo ingewikkeld. Ik heb zojuist uitgelegd hoe gemakkelijk de eigendomsverhoudingen uit het handelsregister kunnen worden afgeleid. Dan kún je niet tot de conclusie van een ingewikkelde kluwen van bedrijven komen.
 - ii) Er waren en zijn geen betalingsachterstanden. Duthler Associates had geen betalingsverplichtingen en heeft ook nooit facturen ontvangen, laat staan ingebrekestellingen. Voor SBR Powerhouse geldt dat in productie 14 een overzicht is opgenomen, waaruit blijkt dat tot en met oktober 2018 alle betalingstermijnen voldaan waren, met uitzondering van één deeltermijn van €15.000,-. Dat laatste was omdat RiSource zijn dienstverlening staakte en SBR Powerhouse gebruik maakte van haar opschortingsrecht. Er is in totaal voor een bedrag van ruim €525.000 aan RiSource betaald. Daarvan had een bedrag van €344.000,- betrekking op 19 betaalde deeltermijnen.

iii) Er werd niet geschoven met geld tussen B.V.'s. Omdat het voor SBR Powerhouse af en toe moeilijk was vanwege de achterblijvende afzet om de betaaltermijnen te voldoen, sprongen andere B.V.'s bij. Dat mag. Maar dat is niet hetzelfde als schuiven van geld tussen B.V.'s. Dat doet onrecht aan de feiten. Schuiven tussen bankrekeningen wordt vaak in verband gebracht met criminaliteit. Zware criminaliteit zelfs. Dat is een ernstige beschuldiging, die op geen enkele manier steun vindt in feitenmateriaal. Bovendien controleert de accountant elk jaar de boeken van Duthler Associates. En ook banken verifiëren en stellen vragen bij ongebruikelijke transacties of overboekingen tussen bankrekeningen. De beschuldiging van schuiven tussen bankrekeningen is een ernstige, en gebaseerd op drijfzand.

iv) Er was geen aannemelijke vordering op Duthler Associates. Nimmer heeft Duthler Associates een factuur, een aanmaning of een sommatie ontvangen. Zij is rauwelijks betrokken bij het gelegde beslag. Het schrijven van Quote dat een geldeiser beslag legt op Duthler Associates om zo na jarenlang bedelen zijn geld te krijgen, doet onrecht aan de feiten. Er was geen aannemelijke vordering. Bovendien was het beslag al twee dagen voor het moment van publicatie op 13 maart 2019 komen te vervallen. RiSource heeft niet bij Duthler Associates jarenlang gebedeld om zijn geld te krijgen. Dat kon ook niet want Duthler Associates hoefde aan RiSource niets te betalen.

v) Er staat in het artikel geschreven dat mevrouw Duthler miljoenen verdient in de privacysector. Mevrouw Duthler verdient geen miljoenen, laat staan in de privacysector. De journalisten halen omzet, inkomen en vermogen door elkaar. Dat mevrouw Duthler eigenaar is van Duthler Associates, wil nog niet zeggen dat ze miljoenen verdient.

Impact van de beschuldigingen

23. De impact van het artikel is groot. Niet alleen op de eer en goede naam van het bedrijf Duthler Associates en die van mevrouw Duthler. Maar ook op het vertrouwen van medewerkers in het bedrijf waarvoor ze werken, en in elkaar. Medewerkers vragen zich nu af wie er heeft gelekt naar de onderzoeksjournalisten. Dat werkt ontwrichtend op het onderlinge vertrouwen, en daarmee op de organisatie en productiviteit. Medewerkers worden aangesproken door klanten en in de privésfeer worden vragen gesteld als 'Hoe is het nu om daar te werken?'
24. Mevrouw Duthler ondervindt grote consequenties van het artikel niet alleen in haar beroepsmatig functioneren, maar ook in haar persoonlijk leven. Als je nu googlet op haar naam, kom je grote woorden tegen als 'corrupte senator', 'sjoemelsenator', 'wanbetaler'. Voor half Nederland is zij nu corrupt. Dat blijft altijd aan haar hangen en zal over 10 jaar nog steeds

op het internet te vinden zijn. Wat er in tweets wordt geschreven is afschuwelijk. Dat is niet alleen vreselijk voor haar zelf, maar ook voor haar gezin en familie, waaronder in het bijzonder haar moeder en haar zoon.

Grondrechten

25. De vrijheid van meningsuiting en de journalistieke vrijheid is een belangrijk grondrecht in de Nederlandse en Europese constitutie. De vrijheid geldt, 'behoudens ieders verantwoordelijkheid volgens de wet'. Aldus lid 1 van artikel 7 van de Grondwet. Een onrechtmatige, cq misleidende publicatie zoals bedoeld in de artikelen 6:162 jo artikel 6:167 BW is zo'n wettelijke beperking bij formele wet. Daarnaast geldt artikel 10, tweede lid van het EVRM. Daarin is bepaald dat de uitoefening van de vrijheid van meningsuiting plichten én verantwoordelijkheden met zich meebrengt. Om die reden kan zij worden onderworpen aan beperkingen die bij de wet zijn voorzien en die in een democratische samenleving noodzakelijk zijn. De bescherming van de goede naam of de rechten van anderen is zo'n directe beperking.
26. Er bestaat geen rangorde tussen het recht op vrijheid van meningsuiting en het recht op bescherming van de eer en goede naam van een ander. Het ene grondrecht is niet belangrijker dan het andere. In de dagvaarding heb ik de criteria benoemd die relevant zijn bij het maken van een afweging. Dat ga ik niet opnieuw doen.
27. Wat ik op deze plaats nog wel wil herhalen is dat uit het voorgaande en de dagvaarding blijkt dat de beweringen en meningen in het artikel op Quotenet.nl geen althans onvoldoende steun vinden in het feitenmateriaal. Alleen al om die reden is rectificatie van het artikel aan de orde. Dat de beweringen en meningen een publieke figuur gelden, die in het algemeen meer te verduren moet kunnen hebben en zich meer moeten laten welgevalen dan een niet-publiek persoon, is van onvoldoende gewicht om het artikel niet als onrechtmatig te kwalificeren. Bovendien moeten beweringen en meningen die een publieke figuur betreffen vanwege de verstreckende gevolgen, zorgvuldiger worden onderbouwd. Een groot deel van de ingetreden schade is onomkeerbaar. Journalisten hadden onderzoek moeten uitvoeren, serieus invulling moeten geven aan het beginsel van hoor en wederhoor en meer distantie in acht moeten nemen ten aanzien van de leverancier. De vrijheid van meningsuiting is niet onbegrensd, en niet vrijblijvend. Het gebruik maken van deze vrijheid, brengt ook verantwoordelijkheid met zich mee. De journalisten die voor Quote het artikel hebben geschreven, hebben zich daar onvoldoende rekenschap van gegeven. In de dagvaarding heb ik nader gemotiveerd waarom Eiseressen van mening zijn dat Gedaagden onrechtmatig hebben gehandeld, en waarom zij een voorschot op de schadevergoeding vorderen.

Spoeisendheid

28. De voortdurende aandacht van de media in alle vormen rechtvaardigt het belang van een rectificatie op korte termijn om het niet op feiten gebaseerde verhaal te ontkrachten. Inmiddels hebben ook andere media het bewuste artikel van mevrouw Kuijpers overgenomen. Het is landelijk nieuws geworden. Daardoor neemt de schade voor Eiseressen elke dag toe. Ik wijs op het voorbeeld van een interview met mevrouw Kuijpers op vrijdag 5 april jl. bij het tv-programma Na het nieuws van BNN/VARA, waarin ze de niet op feiten gebaseerde boodschap blijft herhalen. Is het overigens ook echt nodig om daarin het precieze adres te noemen? Om openlijk aan te wijzen – en niet alleen bij wijze van spreken - waar de stenen door de ruiten kunnen worden gegooid? In dit verband noemde ik eerder al de bedreigingen die aan het adres van mevrouw Duthler zijn geuit: 'Ze zouden je lelijke ouwe corrupte graftakkenkop met een botte zaag van je lichaam moeten zagen'. 'Ik kan niet wachten tot ze jou in de bajes te grazen nemen.' 'We weten waar je huis woont', zo schreef een haar onbekende persoon in een e-mail. U kunt zich voorstellen dat de maat voor haar vol was.

Vordering

29. Mevrouw de rechter, Eiseressen hebben hiervoor nog een keer toegelicht waarom zij van mening zijn dat de vordering voor toewijzing gereed ligt. De bescherming van de eer en goede naam van Eiseressen vormen om de redenen hiervoor genoemd, een gerechtvaardigde beperking van de vrijheid van meningsuiting op grond van zowel de Nederlandse Grondwet als het Europese EVRM.
- Een deel van de schade die is veroorzaakt is onomkeerbaar. Verloren vertrouwen is niet gemakkelijk terug te winnen en eenmaal gezaaide twijfel aan integriteit laat zich niet makkelijk herstellen. Eiseressen hebben daar bijzonder veel last van. Vertrouwen is voor mevrouw Duthler een essentiële voorwaarde om beroepsmatig als advocaat en als senator te kunnen functioneren. Vertrouwen is voor Duthler Associates een essentieel onderdeel om adviesdiensten te kunnen blijven leveren. Dat cliënten van Duthler Associates twijfelen om verder te gaan met haar, is in de dagvaarding reeds genoemd.
30. Om die reden verzoeken zij u de vordering tot rectificatie toe te wijzen. Met een tekst zoals die in het petitum van de dagvaarding is geformuleerd of een tekst die uw rechter passend voorkomt. De inhoud en de boodschap van het artikel staan te ver af van de feiten zoals die zich hebben voorgedaan, en ook verder vindt het artikel geen althans onvoldoende steun in het feitenmateriaal.

31. Ook verzoeken zij u de vordering tot het betalen van een voorschot op de schadevergoeding toe te wijzen, nu Gedaagden onrechtmatig hebben gehandeld. Het onrechtmatig handelen kan Gedaagden worden toegerekend nu zij verantwoordelijk zijn voor de onderzoeksjournalisten, die geen onderzoek hebben uitgevoerd terwijl er op hen conform de jurisprudentie een verzwaarde onderzoeksplicht rustte nu de beschuldigingen ernstig zijn en mevrouw Duthler een publieke figuur is; die onvoldoende onderscheid hebben gemaakt tussen feiten, beweringen en meningen; beschuldigingen hebben gepresenteerd als feiten; onvoldoende distantie ten aanzien van de bron hebben betracht, die bovendien belang had bij negatieve publiciteit en de journalisten onvoldoende hoor en wederhoor hebben toegepast.

32. Voor het overige verwijs ik graag naar de dagvaarding. Journalistieke vrijheid is een groot goed. Kritische journalistiek hoort daarbij. De journalistieke vrijheid is echter niet absoluut, niet onbegrensd en ook niet zonder verantwoordelijkheden. Wat daar niet bij hoort, is het ongefundeerd uiten van ernstige beschuldigingen van ernstige strafbare feiten. Op die manier zou een senator en iedere andere persoon vogelvrij zijn. In het onderhavig geval zijn Eiseressen met de publicatie van het artikel en andere media die het hebben overgenomen al veroordeeld, voordat er goed en wel een juridisch debat heeft plaatsgevonden en zonder enige vorm van een behoorlijk proces. Er is behoorlijk wat lef nodig om als senator op te komen voor je grondrecht! Zoals uitvoerig toegelicht zijn de grenzen van de journalistieke vrijheid in het artikel van 15 maart 2019 overschreden. Als de onderzoeksjournalisten te werk waren gegaan volgens hun eigen gedragscode dan had bij een publicatie de titel als volgt moeten zijn:

Softwareleverancier gebruikt senatorschap Anne-Wil Duthler om betaling af te dwingen.